

เป็นการแต่งตั้งแบบทั่วไป แต่อาจแต่งตั้งเฉพาะกรณีแล้วให้หมดวาระไปเมื่อพิจารณากรณีนั้นๆเสร็จสิ้นแล้วก็ได้

- กำหนดกรอบการพิจารณาและกระบวนการในการวินิจฉัยของคณะกรรมการไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้คณะกรรมการมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาที่แน่นอนและอ้างอิงได้
- ควรกำหนดมาตรการการดำเนินคดีผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนมาตรการนี้โดยเคร่งครัดและจริงจัง

โดยสรุปมาตรการแก้ไขปัญหามันพื้นฐานของเนื้อหาสาระ ตามบทบัญญัติของ พ.ร.บ.ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ.2499 ประกอบไปด้วยมาตรการในลักษณะของการป้องกันและมาตรการในลักษณะของการแก้ไข ซึ่งได้แก่

- 1) มาตรการตรวจสอบการจดทะเบียนเพื่อประกอบการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ
- 2) มาตรการถอนใบทะเบียนพาณิชย์ของผู้ประกอบการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ

2.2 พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

(ก) การปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติตามมาตรการที่มีอยู่แล้ว

หลักการ

นักทอ่งที่ขยวต่งขาคยอ่ถือเป็นผูบรโภคที่ไ้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผูบรโภค พ.ศ.2522 ค้วข่นเดียวกับประชชนไทย เมื่อมีการคุ้มครองผูบรโภคในกรณีการซื้ออัญมณีและเครื่องประดับไว้แล้ว ควรคงมาตรการนี้ไว้แต่บังคับใช้อย่างเคร่งครัดมากขึ้น

ข้อกฎหมาย

บทบัญญัติมาตรา 30 และมาตรา 31 ได้ให้อำนาจคณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดสินค้าที่ต้องมีการควบคุมฉลาก ซึ่งคณะกรรมการได้ออกประกาศฉบับที่ 50 เรื่องกำหนดทองรูปพรรณ อัญมณีเจียรไน และอัญมณีขึ้นรูป เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 27 ธันวาคม 2533 เป็นต้นไป ประกาศฉบับนี้ได้กำหนดลักษณะของฉลากและวิธีการแสดงฉลากไว้โดยครบถ้วน มีผลเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ ผู้บริโภคสามารถตรวจสอบรายละเอียดของสินค้าที่ต้องการซื้อได้จากการดู

ฉลากกำกับสินค้า ซึ่งในกรณีของอัญมณี ผู้ซื้อย่อมตรวจสอบประเภท ชนิด น้ำหนัก และราคาได้อยู่แล้ว หากผู้ขายปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลากโดยครบถ้วน อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นับตั้งแต่เวลาที่ได้มีการประกาศกำหนดฉลากของสินค้าอัญมณีเจียรไนและอัญมณีขึ้นรูปแล้ว ร้านอัญมณีส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวโดยครบถ้วน ซึ่งหากมีการกวดขันการบังคับใช้ประกาศฉบับที่ 50 อย่างเข้มแข็ง ก็น่าเชื่อว่า จะมีผลทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่ถูกฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบจากร้านค้าปลีกอัญมณีได้ง่ายนัก อนึ่ง แม้ว่าปัจจุบันจะมีประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก กำหนดเปลี่ยนแปลงลักษณะของฉลากสินค้าที่ควบคุมฉลากใหม่ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม 2541 แต่ก็ยังเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของลักษณะฉลากเท่านั้น ทองรูปพรรณ อัญมณีเจียรไนและอัญมณีขึ้นรูปยังคงเป็นสินค้าควบคุมฉลากตามประกาศฉบับที่ 50 อยู่เช่นเดิม และปัจจุบันประกาศฉบับนี้ได้ถูกยกเลิกโดยประกาศฉบับที่ 6 (พ.ศ.2544) ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2544 และมีการออกประกาศฉบับที่ 7 (พ.ศ.2544) กำหนดให้อัญมณีเจียรไนและเครื่องประดับอัญมณีเจียรไนเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2544

การปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติตามมาตรการที่มีอยู่แล้วนี้จำเป็นต้องมีการดำเนินการดังต่อไปนี้ คือ

- การฝ่าฝืนไม่แสดงฉลากตามประกาศฉบับที่ 50 ซึ่งมีโทษทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 47 มาตรา 52 และมาตรา 53 นั้น แม้ว่าบทบัญญัติ มาตรา 62 จะให้อำนาจคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคใช้ดุลพินิจที่จะพิจารณาเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดได้ แต่ถ้ามมีการกำหนดเป็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจนว่า ให้มีการดำเนินคดีทางศาลแก่ผู้กระทำความผิดที่เป็นร้านอัญมณีและเครื่องประดับ โดยไม่มีการพิจารณาเปรียบเทียบปรับ ก็น่าจะเกิดผลดีต่อการแก้ไขปัญหานี้ ทั้งนี้ เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา 62 ไม่ได้บังคับให้คณะกรรมการต้องพิจารณาเปรียบเทียบปรับก่อนแต่ประการใด หากคณะกรรมการจะส่งฟ้องต่อศาลก็สามารถทำได้ ประกอบกับมาตรา 39 ก็ให้อำนาจคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่จะดำเนินคดีทางศาลแทนผู้บริโภคได้ ทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา

- ร้านอัญมณีที่ก่อปัญหาฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้น จากข้อมูลพบว่ามีอยู่ประมาณ 30 แห่งเท่านั้น แต่มีการกระทำที่ต่อเนื่อง และซับซ้อนมากขึ้นเท่านั้น การพิจารณามาตรการใช้บังคับกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเคร่งครัดกับผู้ประกอบการกลุ่มนี้จึงน่าจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อแนวทางการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่อย่างใด
- การประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเรื่องนี้เพื่อกำหนดแนวทางการใช้บังคับกฎหมายที่เป็นการเฉพาะกับผู้กระทำความผิดบางกลุ่มมีความจำเป็นอย่างมาก ที่จะทำให้การปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติตามมาตรการที่มีอยู่แล้วนี้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

(ข) การเพิ่มมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคด้านสัญญา

หลักการ

อัญมณีและเครื่องประดับเป็นสินค้าที่มีราคาสูง ซื้อขายกันได้โดยสะดวก และมักมีธรรมเนียมประเพณีทางการค้าโดยเฉพาะคือ การรับรองสินค้า การรับซื้อสินค้าคืนจากลูกค้า หรือการรับประกันความพึงพอใจของลูกค้า สามารถคืนสินค้าได้ตามเงื่อนไข และเงื่อนไขที่ตกลงกันได้ ธรรมเนียมประเพณีทางการค้าอัญมณีและเครื่องประดับเช่นนี้ ทำให้มีความจำเป็นที่ต้องคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสัญญา ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคและผู้ประกอบการเอง และอาจกำหนดให้มีการควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินด้วย เพื่อให้มาตรการควบคุมสัญญาเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อกฎหมาย

มาตรา 35 ทวิ มาตรา 35 เบญจและมาตรา 35 สัตตให้อำนาจคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้การขายอัญมณีและเครื่องประดับเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินได้ โดยการออกพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่มีการรับประกันในเรื่องใดแก่ผู้ซื้ออัญมณีและเครื่องประดับ ข้อตกลงนั้นต้องทำเป็นสัญญาและเป็นหนังสือ การฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติเหล่านี้ ผู้กระทำจะได้รับโทษตามมาตรา 57 และมาตรา 57 ทวิ ในส่วนของกรอบในการพิจารณาว่าธุรกิจใดควรถูกกำหนดให้เป็นธุรกิจที่ต้องมีการควบคุมสัญญาและควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินนั้น มีพระราช

กฤษฎีกาวางกรอบไว้อยู่แล้ว คือ พระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการ กำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ.2542 และพระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับ เงิน พ.ศ.2542 ซึ่งตามกรอบที่วางไว้นี้ พิจารณาแล้วเห็นว่าสามารถกำหนดให้การขายอัญ มณีเป็นธุรกิจที่ต้องควบคุมสัญญาและหลักฐานใบรับเงินได้

การเพิ่มมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสัญญาดังกล่าวนี้นี้ ประกอบด้วย การกำหนดสัญญามาตรฐาน การกำหนดรายการในหลักฐานการรับเงิน และการทำสัญญา รับ ประกันเป็นหนังสือ และจะประสบผลสำเร็จได้จำเป็นต้องดำเนินการดังนี้

- การกำหนดแบบของสัญญา รายละเอียดรายการในหลักฐานการรับเงิน และ แบบสัญญารับประกัน ควรดำเนินการโดยให้สมาคมเพชรพลอยเงินทอง และสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับร่วมกำหนด และควรกำหนด ขึ้นหลายภาษาตามความจำเป็น
- ททท. ควรประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวต่างชาติทราบถึงระบบการซื้อ ขายอัญมณีและเครื่องประดับดังกล่าว

2.3 พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535

หลักการ

จากการศึกษาข้อมูลปัญหาพบว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์บาง ส่วน มีเจตนาร่วมมือกับร้านอัญมณีที่ประกอบการค้าโดยไม่สุจริตกับนักท่องเที่ยวต่าง ชาติ นื้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบ อันเป็นการส่งเสริมให้ร้านอัญมณีบางส่วนประสบ ความสำเร็จในการประกอบการค้าที่ไม่สุจริตได้โดยสะดวก ซึ่งการกระทำดังกล่าวของผู้ ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เช่นนี้ ถือเป็นการกระทำผิดต่อจรรยาบรรณทางวิชา ศีพที่กำหนดไว้ หากมีการใช้อำนาจตาม พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวฯลงโทษโดยเคร่งครัดแก่ผู้ ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ย่อมเกิดผลดีต่อการแก้ไขปัญหาค้าโกงหรือ เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติของผู้ประกอบการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ ได้ในระดับหนึ่ง

ข้อกฎหมาย

พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ มาตรา 14 และมาตรา 39 กำหนดให้ธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็นธุรกิจและอาชีพควบคุม ต้องมีการขออนุญาตทะเบียน และอาจถูก

พักใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 45 และมาตรา 46 คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 10(1) ของ พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและกฎกระทรวงซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 5 ของ พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวฯประกาศกำหนดพฤติกรรมของธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่ถือว่าเป็นการกระทำที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียง เกียรติยศ และจรรยาบรรณของธุรกิจนำเที่ยวและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์หาประโยชน์โดยมิชอบจากนักท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงกรณีการร่วมมือกับร้านค้าอัญมณีน้ำอัญมณีหรือเฮอร์คิวเปียบนักท่องเที่ยวด้วย ดังนั้นผู้ว่าการ ททท.ในฐานะผู้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงสามารถใช้บทบาตาม พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวฯเพิกถอนทะเบียนหรือใบอนุญาตได้ เมื่อเพิกถอนแล้วหากฝ่าฝืนประกอบการหรือประกอบอาชีพอีกก็จะต้องได้รับโทษตามมาตรา 59 และมาตรา 65 ซึ่งมีโทษทั้งปรับและโทษจำคุก

มาตรการเพิกถอนทะเบียนหรือใบอนุญาตประกอบอาชีพดังกล่าวนี้ เป็นมาตรการที่มีการปฏิบัติอยู่บ้างแล้วโดย ททท.แต่หากจะเพิ่มระดับการปฏิบัติตามมาตรการนี้มากขึ้นก็จะเกิดผลดีต่อการแก้ไขปัญหาได้ทางหนึ่ง อย่างไรก็ตาม มาตรการนี้จะประสบผลได้ก็จำเป็นต้องดำเนินการดังนี้ คือ

- ต้องติดตามพฤติการณ์ของร้านค้าอัญมณีส่วนนี้โดยใกล้ชิดและกระทำในลักษณะการสืบสวนทางลับ
- ดำเนินการในทางลับอื่นเพื่อให้ได้หลักฐานในการเพิกถอนทะเบียนหรือใบอนุญาตประกอบอาชีพ

2.4 พ.ร.บ.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522

(ก) มาตรการประชาสัมพันธ์ข้อมูล

หลักการ

โดยภาระหน้าที่ของ ททท. การประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ สามารถกระทำได้อย่างกว้างขวาง การที่นักท่องเที่ยวต่างชาติถูกน้ำอัญมณีหรือเฮอร์คิวเปียบจากร้านอัญมณี ส่วนหนึ่งมาจากการที่นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ทำให้ขาดความรอบคอบระมัดระวัง หากมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลนี้โดยเหมาะสมและกว้างขวางเพียงพอก็น่าจะแก้ไขปัญหาในลักษณะของการป้องกันได้ระดับหนึ่ง

ข้อกฎหมาย

มาตรา 8 และมาตรา 9 ของ พ.ร.บ.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 กำหนดให้ ททท.มีหน้าที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงธุรกิจการขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยวด้วย และยังมีหน้าที่อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวด้วย ดังนั้นหาก ททท.จะสร้างสื่อการประชาสัมพันธ์และกำหนดวิธีการประชาสัมพันธ์อย่างเหมาะสมในเรื่องดังกล่าว โดยขอความร่วมมือกับบริษัทการบินไทยจำกัด กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ก็ย่อมช่วยแก้ไขปัญหาคืออย่างมาก

การดำเนินการตามมาตรการนี้จำเป็นต้องเตรียมการดังนี้ คือ

- กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน
- มีการทดสอบและประเมินประสิทธิภาพของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

(ข) มาตรการเชิงรุกในการกำจัดร้านอัญมณีที่ฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ

หลักการ

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินคดีทางอาญาแก่ร้านอัญมณีที่ฉ้อโกงนักท่องเที่ยวเกิดปัญหาในทางปฏิบัติก็คือ การขาดหลักฐานและพยานในทางคดี หากมีการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนที่ดี นักท่องเที่ยวที่ดี แม้แต่ภาคธุรกิจที่ดีให้ความร่วมมือในการดำเนินคดีทางอาญาแก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกอัญมณีที่ฉ้อโกงในด้านพยานหลักฐานทางคดี ก็น่าจะแก้ไขปัญหาคือข้อจำกัดของกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว ในด้านการดำเนินคดีได้ในระดับหนึ่ง การจูงใจด้วยรางวัลเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าจะพิจารณามาใช้เพื่อแก้ไขปัญหานี้

ข้อกฎหมาย

มาตรา 22 (2) และ (9) ของ พ.ร.บ.การท่องเที่ยว ฯ ให้อำนาจคณะกรรมการออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา 8 และมาตรา 9 ดังนั้น ททท.จึงสามารถออกระเบียบว่าด้วยเงินรางวัลที่จะให้แก่บุคคลที่ช่วยชี้ช่องหรือช่วยเหลือให้ ททท.และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว สามารถจับกุมและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงนักท่องเที่ยวได้ ลักษณะเดียวกับรางวัลนำจับในคดีอาญาหรือคดีอาชญากรรมใด ๆ ก็ตามตามมาตรการนี้ควรเป็นมาตรการชั่วคราวเท่านั้น

มาตรการเชิงรุกนี้ จะสามารถดำเนินการได้เป็นผลสำเร็จจะต้องเตรียมการดังนี้

- กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวต้องกำหนดรายละเอียดที่ต้องการเพื่อให้สามารถดำเนินคดีแก่ร้านอัญมณีได้ว่ามีอะไรบ้าง เพื่อกำหนดรายละเอียดเงื่อนไขการจ่ายเงินรางวัล
- เงินรางวัลนี้ส่วนหนึ่งอาจนำมาจากการร่วมมือของสมาคมด้านอัญมณี

2.5 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หลักการ

กำหนดขั้นตอนและแนวทางขึ้นเป็นการเฉพาะในการสืบพยานในคดีอาญาฐานฉ้อโกง ซึ่งผู้เสียหายเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ และผู้ต้องหาเป็นผู้ประกอบการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อดึงใจให้นักท่องเที่ยวต่างชาติ ให้ความร่วมมือในการดำเนินคดีอาญากับร้านอัญมณี

ข้อกฎหมาย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 237 ทวิ ได้กำหนดให้มีการสืบพยานไว้ก่อนได้หากพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนร้องขอ โดยต้องนำผู้ต้องหามาศาล เพื่อให้โอกาสฟังคำให้การของพยาน การที่จะดำเนินการในลักษณะนี้ได้ มีฝ่ายที่เกี่ยวข้องอยู่สามฝ่าย คือ ศาล พนักงานอัยการและพนักงานสอบสวน แม้จะมีบทบาทอยู่แต่การปฏิบัติ ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่มาก ดังนั้นการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติในส่วนนี้จึงต้องดำเนินการดังนี้

- มีการประชุมหาแนวทางความร่วมมือระหว่าง ศาล พนักงานอัยการ และพนักงานสอบสวน รวมทั้ง ททท. เพื่อกำหนดขั้นตอน ระยะเวลาและคำนึงถึงข้อจำกัดของแต่ละฝ่ายรวมทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วย
- การกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาให้คำนึงถึงความสะดวกของนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นสำคัญ

3 ความคิดเห็นในเบื้องต้นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับกรอบในการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหา

ที่กล่าวมาแล้วนี้เป็นมาตรการที่อยู่บนพื้นฐานของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่แล้ว และเป็นมาตรการทางกฎหมาย ซึ่งจากการสอบถามความคิดเห็นจากผู้ประกอบการ ข้อ

มุลจากตารางที่ 17 ผู้ประกอบการร้อยละ 36.8 เห็นว่า การสร้างความเข้าใจหรือให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาประการหนึ่ง ร้อยละ 15.2 เห็นว่าควรใช้วิธีแก้ไขปัญหาโดยใช้บังคับกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 28.9 มีความเห็นที่หลากหลาย แต่เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่ตอบข้อนี้แล้วพบว่า ส่วนใหญ่คือการให้ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างจริงจังนั่นเอง ดังนั้นหากรวมผู้ตอบทั้งสองกลุ่มความเห็นนี้เข้าด้วยกันแล้ว เท่ากับว่าร้อยละ 65.7 เห็นว่าควรใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างจริงจัง

อย่างไรก็ตาม ตารางที่ 18 แสดงถึงความไม่ค่อยเชื่อมั่นของผู้ประกอบการต่อการใช้มาตรการทางกฎหมายว่า จะสามารถใช้เป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาได้ เพราะมีผู้ตอบว่าสามารถใช้แก้ไขปัญหาได้มากเพียงร้อยละ 20.6 ในขณะที่ร้อยละ 38.2 ไม่แน่ใจว่าจะใช้ได้ผล

ตารางที่ 17 วิธีการแก้ไขปัญหาค้าปลีกหรือเอารถเอาเปรียบนักท่องเที่ยวดังชาติ

วิธีการแก้ไขปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
1. การใช้บังคับกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ	31	15.2
2. การสร้างความเข้าใจหรือให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยวดังชาติ อย่างเพียงพอเกี่ยวกับการซื้ออัญมณีและเครื่องประดับ	75	36.8
3. การพยายามมิให้มีร้านค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับที่ประกอบการค้า โดยไม่สุจริต	30	14.7
4. อื่น ๆ เช่น	59	28.9
5. ไม่ตอบ	9	4.4
รวม	204	100.0

การใช้บังคับกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพเพราะ	จำนวน
- กฎหมายไม่เด็ดขาด	7
- ลดการฉ้อโกงโดยเจตนา-เพิ่มความคุ้มครอง+ความเป็นธรรม	2
- จะทำให้ร้านค้าที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ไม่กล้าทำอีก	5
- สามารถกำหราบ+ทำให้เกรงกลัวมากขึ้น	1
- ร้านค้าที่มีการฉ้อโกง หลายครั้งควรขึ้นชื่อร้านประกาศ+แจกให้ชาวต่างประเทศรู้	1

- ประเทศเสียชื่อเสียง	2
- ดำรงท่องเที่ยวควรมีบทบาทมากกว่านี้	1
- ให้ความรู้กับผู้ซื้อ	1

การใช้บังคับกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะ

กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้ร้านค้าที่นอโกหรือเออาร์เคเอเปรียบไม่กล้าทำอีก สามารถ ทำให้เกรงกลัวมากขึ้น เป็นการลดการนอโกโดยเจตนาและเพิ่มความคุ้มครองและความเป็นธรรม ร้านค้าที่มีการนอโกหลายครั้ง ควรขึ้นชื่อร้านประกาศและแจกให้ชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นการกระทำให้ประเทศเสียชื่อเสียงและดำรงท่องเที่ยวควรมีบทบาทมากกว่านี้

การสร้างความเข้าใจหรือให้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับการซื้ออัญมณี เพราะ	จำนวน
- จะทำให้เกิดปัญหาเข้าใจผิด โดยสร้างความถูกต้อง	2
- มีความแตกต่างกันในการดำเนินงาน เช่น ขายคนท้องถิ่น โรงแรมขายคนต่างชาติ โรงงานขายคนต่างชาติ	1
- ให้ชาวต่างชาติทราบว่า มีร้านค้าที่เออาร์เคเอเปรียบ มีเอกสารบอกถึงลักษณะการนอโก	2
- เป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเที่ยวใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้าจากร้านค้าได้ดีขึ้น	3
- ทำให้มั่นใจในการซื้อ+มีความสบายใจที่ได้ของมีมาตรฐาน	5
- ขอความร่วมมือจากทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องให้มีจรรยาบรรณ	2
- ควรมีชื่อร้านค้าที่สุจริตแจก	1
- สินค้าที่มีคุณภาพต่างกันราคาขอมต่างกัน	2
- ถ้านักท่องเที่ยวสามารถแจกแจงประเภทร้านค้าได้ว่าร้านไหนควรนำเชื่อถือมีสถาบันรับรอง/ทะเบียนการค้า	1

การสร้างความเข้าใจหรือให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ อย่างเพียงพอเกี่ยวกับการซื้ออัญมณีและเครื่องประดับ เพราะ

การสร้างความเข้าใจหรือให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอเพราะจะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจและใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้า เป็นการสร้างความถูกต้องให้กับนักท่องเที่ยวโดยมีการแจกเอกสารบอกถึงลักษณะการฉ้อโกงหรือการเอารัดเอาเปรียบหรือนักท่องเที่ยวสามารถแจกแจงประเภทร้านค้าได้ว่าร้านค้าไหนควรน่าเชื่อถือ มีสถาบันรองรับหรือทะเบียนการค้า และขอความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีจรรยาบรรณในอาชีพของตน

การพยายามมิให้มีร้านค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับที่ประกอบการค้าโดยไม่สุจริต เพราะ	จำนวน
- บางร้านเปิดขายอัญมณีบังหน้า	1
- ต้องมีการลงโทษอย่างรุนแรงป้องกันมิให้กลับมาทำธุรกิจได้อีก	4
- ทำให้ภาพพจน์ของสินค้าต่าง ๆ และอัญมณีได้มีโอกาสไปถึงตลาดโลก	1
- เป็นต้นเหตุแห่งการเอารัดเอาเปรียบมากเกินไปเพราะมีการจ่าย% สูงแก่ผู้นำลูกค้านำซื้อของ	2
- มีการขึ้นชื่อร้านไว้ตามสาธารณะชนเพื่อให้ชาวต่างชาติรู้	1
- เป็นการทำลายผู้มีความสุจริตใจในการค้า	3
- สร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยว	1
- ทำให้รายได้เข้าประเทศลดน้อยลง	1

การพยายามมิให้ร้านค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับที่ประกอบการค้าโดยไม่สุจริต เพราะ

ต้องมีการลงโทษอย่างรุนแรงป้องกันมิให้ร้านค้าที่ทำธุรกิจกลับมาทำธุรกิจได้อีก เป็นการทำลายผู้มีความสุจริตใจในการค้ายังเป็นการลดการนำรายได้เข้าประเทศ อาจจะมีการขึ้นชื่อร้านค้าที่ไม่สุจริตขึ้นไว้ตามสาธารณะชน เพื่อให้ชาวต่างชาติได้รู้และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยว

อื่น ๆ โปรระบุ	จำนวน
- ถ้ามีการร้องเรียนหลายครั้ง ควรมีการดำเนินการแบบเด็ดขาด/ปิดสถานประกอบ การ	2
- ไม่มีการดำเนินการอย่างจริงจัง	1
- ควรมีการควบคุมอบรมมัคคุเทศก์ให้มีประสิทธิภาพ	1
- ควรณรงค์ให้ร้านค้าจดทะเบียนกับการท่องเที่ยว มีประกาศนียบัตรรับรอง มา ติดที่ร้าน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย มีสำนึกที่ดีที่เป็นธรรม	3
- ขอความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการควบคุมคุณภาพสินค้า Commission	1
- ควรมีองค์กรที่รับเป็นเจ้าทุกข์ต่อนักท่องเที่ยวได้ทันที	1
- รัฐบาลไม่ให้ความสำคัญ	1
- กฎหมาย และการให้ข้อมูล	1

อื่น ๆ (ที่ระบุ)

ควรมีการณรงค์ให้ร้านค้าจดทะเบียนการค้ากับการท่องเที่ยวมีประกาศนียบัตรรับรอง เพื่อมาติดที่ร้านโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและมีความสำนึกที่ดีที่เป็นคุณธรรม ขอความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชนให้มีการควบคุมคุณภาพสินค้าและมัคคุเทศก์ให้มีจรรยาบรรณส่วนรัฐบาลควรมีการดำเนินการอย่างจริงจังและควรมีองค์กรที่รับผิดชอบตลอดเวลา

ตารางที่ 18 ระดับของประสิทธิผลในการใช้มาตรการทางกฎหมายแก้ไขปัญหา

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
<u>มาตรการทางกฎหมายสามารถใช้เป็นกลไกการแก้ไขปัญหาค้าหรือ</u> <u>เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ในระดับใด</u>		
แก้ไขได้มาก	42	20.6
แก้ไขได้ปานกลาง	37	18.1
แก้ไขได้น้อย	39	19.1
ไม่แน่ใจ	78	38.2
ไม่ตอบ	8	3.9
รวม	204	100.0

แก้ไขปัญหามาก เพราะ	จำนวน
- เป็นกฎข้อบังคับที่รุนแรง และมีการควบคุม	11
- การออกข่าวให้คนทั่วไปทราบ	1
- ร้านค้าจะได้รู้ว่าทำไมมีความผิด	1
- จะทำให้ผู้ค้าเกิดความเกรงกลัวและมีการพัฒนาคุณภาพช่วยยกระดับจิตใจและจิตสำนึกรับผิดชอบต่อการค้าอันยุติ	2
- ระบบราชการไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีความซื่อสัตย์	7
- การซื้อขายแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับความพอใจ	2
- การแก้ไขปัญหาต้องได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ ด้าน มิใช่กฎหมายเพียงด้านเดียว	2
- เป็นธุรกิจที่ต้องให้ความรู้ในการซื้อ	1
- มีกลุ่มอิทธิพลปกป้อง ทำให้ยากต่อการแก้ปัญหา	1
- ประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนมากจะต้องมีกฎหมายที่เคร่งครัด เข้มงวด เพื่อขจัดความโลภ ความเห็นแก่ตัว ความเอารัดเอาเปรียบต่อผู้บริโภค	1

น่าจะใช้แก้ไขปัญหามาก เพราะ

มาตรการทางกฎหมายสามารถนำมาแก้ไขปัญหาคาร์บอนไดออกไซด์หรือเออาร์คเอเปียบได้มากแต่กฎหมายที่ใช้ต้องเป็นกฎหมายที่มีการควบคุมอย่างเคร่งครัดและเข้มงวด เพื่อให้ผู้ค้าเกิดความเกรงกลัว ความเห็นแก่ตัว ความเออาร์คเอเปียบลูกค้ายและทำให้ผู้ค้ามีการพัฒนาคุณภาพช่วยยกระดับจิตใจและจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อการค้าอัญมณี ในการแก้ไขปัญหาคาร์บอนไดออกไซด์ต้องได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ ด้าน มิใช่เพียงกฎหมายเพียงด้านเดียว และประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนมากจะต้องมีกฎหมายที่เคร่งครัดและเข้มงวดเพื่อขจัดความโลภของผู้ประกอบการค้า

แก้ไขปัญหาคาร์บอนไดออกไซด์ปานกลาง เพราะ	จำนวน
- กฎหมายอ่อนแอ , ยังมีช่องโหว่อยู่บางจุด	5
- เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน	1
- ผู้ปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้องไม่มีประสิทธิภาพ	1

น่าจะได้แก้ปัญหาคาร์บอนไดออกไซด์ปานกลาง เพราะ

มาตรการทางกฎหมายสามารถนำมาแก้ไขปัญหาคาร์บอนไดออกไซด์หรือเออาร์คเอเปียบได้ปานกลาง เนื่องจาก กฎหมายที่ใช้ไม่เข้มแข็งพอ ยังมีช่องโหว่อยู่บางจุด ผู้ปฏิบัติหรือผู้เกี่ยวข้องไม่มีประสิทธิภาพและยังเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน

แก้ไขปัญหาคาร์บอนไดออกไซด์น้อย เพราะ	จำนวน
- การตกลงราคาเป็นการยอมรับของผู้ซื้อเอง เพราะผู้ซื้อไม่ทราบราคาที่แท้จริง	1
- ผู้ทุจริตต้องหาวิธีเลี่ยงกฎหมายมีช่องทางเอาตัวรอดตลอดมีที่มที่ปรึกษา	1
- กฎหมายไม่รุนแรงควรออกกฎหมายควบคุมลงโทษกับการท่องเที่ยวด้วย	3
- ส่วนใหญ่ ไม่มีหลักฐานที่ชัดเจน	1
- นักท่องเที่ยวที่ตั้งใจจะซื้ออัญมณีในเมืองไทยจริง ๆ จะไม่มาซื้อกับบริษัททัวร์แต่จะติดต่อที่ร้านโดยตรงเพื่อจะได้มีคุณภาพ	1

น่าจะใช้แก้ปัญหาได้น้อย เพราะ

มาตรการทางกฎหมายสามารถนำมาแก้ไขปัญหาการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบได้น้อย เนื่องจากกฎหมายที่ใช้บังคับไม่รุนแรง ควรออกกฎหมายควบคุมลงโทษกับการท่องเที่ยวด้วย เพื่อผู้ทุจริตจะได้ไม่มีช่องทางเอาตัวรอดตลอดมีทีมที่ปรึกษาอีกส่วนหนึ่ง นักท่องเที่ยวที่ตั้งใจจะซื้ออัญมณีในเมืองไทยจริง ๆ จะไม่มาซื้อสินค้ากับบริษัททัวร์แต่จะติดต่อกับร้านขายสินค้าโดยตรง และเป็นการตกลงราคาสินค้าของผู้ซื้อเอง

ไม่แน่ใจเพราะ	จำนวน
- อยู่ที่ตัวบุคคลว่ารับผิดชอบมากน้อยแค่ไหน	1
- อัญมณีบางชนิด ไม่สามารถประเมินเป็นราคาได้ชัดเจน 100% จึงซื้อขายด้วยความพอใจไม่เหมือนราคาทองคำ ซึ่งกำหนดราคาไว้ชัดเจน	1
- ผู้รักษากฎหมายใช้เป็นเครื่องมือหากินและได้ผลประโยชน์	3
- กลุ่มฉ้อโกงเปลี่ยนชื่อร้าน	1
- ผู้ทุจริตต้องการความเชื่อถือนและชื่อเสียงที่ดีทั้งในวันนี้และวันข้างหน้ากฎหมายบังคับแทบไม่จำเป็น แต่ถ้ากฎหมายเฉยขาด แต่มีช่องว่างของหน่วยงานอื่นไม่แน่นพอ ก็เป็นอย่างทุกวันนี้	1
- ตำรวจไทยไม่มีประสิทธิภาพ	1
- อัญมณีไม่ใช่สินค้าที่สามารถกำหนดราคาตายตัวแน่นอนได้	1

ไม่แน่ใจ เพราะ

เนื่องจากผู้รักษากฎหมายได้รับผลประโยชน์และใช้เป็นเครื่องมือหากิน ซึ่งไม่มีประสิทธิภาพในการทำงานทำให้เกิดช่องว่าง กฎหมายบังคับก็ไม่จำเป็นที่จะนำมาใช้แก้ไขปัญหาและอัญมณี ไม่สามารถประเมินเป็นราคาได้ชัดเจน 100% จึงเป็นการซื้อขายด้วยความพอใจไม่เหมือนราคาทองคำ ซึ่งกำหนดราคาไว้ชัดเจน อีกส่วนหนึ่งร้านค้าที่ฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบใช้วิธีการเปลี่ยนชื่อร้านแล้วก็เปิดขายใหม่เหมือนปกติ

การที่ผู้ประกอบการไม่ค่อยเชื่อมั่น ในการใช้กฎหมายแก้ไขปัญหาการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้น หากพิจารณาจากข้อมูลในตารางที่ 19 แล้วจะพบว่าข้อมูลสองส่วนนี้มีความเกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ ผู้ประกอบการร้อยละ 48 เห็นว่าการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายในระดับน้อย จึงไม่ค่อยเห็นความสำคัญของกฎหมายว่าจะสามารถแก้ไขปัญหามากนัก อย่างไรก็ตาม ผู้

ประกอบการร้อยละ 18.1 เห็นว่าการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายในระดับมาก

ตารางที่ 19 ระดับความเกี่ยวข้องกับกฎหมายของธุรกิจค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
การประกอบกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับเป็นการประกอบกิจการที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายในระดับ.....		
เกี่ยวข้องมาก	37	18.1
เกี่ยวข้องในระดับเหมือนกับร้านค้าปลีก	24	11.8
เกี่ยวข้องน้อย	98	48.0
ไม่แน่ใจ	30	14.7
ไม่ตอบ	15	7.4
รวม	204	100.0

เกี่ยวข้องกับกฎหมายมากเพราะ	จำนวน
- เป็นชื่อเสียงของประเทศควรให้มีการควบคุมให้จัดกลุ่ม	1
- เป็นอาชีพที่ทำให้ภาวะเศรษฐกิจฟื้นตัวเร็วขึ้น	1
- ระบบการส่งออกสินค้าและภาษีมีขั้นตอนมาก	1
- เป็นสินค้าที่มีค่าเป็นของที่ระลึกที่มีมูลค่าสูงเป็นการแสดงให้เห็นว่ากฎหมายของประเทศไทยให้ความคุ้มครองกับชาวต่างชาติทุกท่านที่มาใช้จ่ายเงินในเมืองไทย	1

เกี่ยวข้องกับกฎหมายมาก เพราะ

อัญมณีเป็นสินค้าที่มีค่าเป็นของที่ระลึกที่มีมูลค่าสูง เป็นการแสดงให้เห็นว่ากฎหมายของประเทศไทยให้ความคุ้มครองกับชาวต่างประเทศทุกท่านที่มาใช้จ่ายเงินในเมืองไทยและเป็นการนាំรายได้เข้าประเทศยังทำให้ภาวะเศรษฐกิจฟื้นตัวเร็วขึ้นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอีกส่วนหนึ่ง ได้แก่ ระบบการส่งออกสินค้าและภาษีมีขั้นตอนมากต้องอาศัยกฎหมายเข้ามาควบคุม

เกี่ยวข้องกับกฎหมายในระดับที่เหมือนร้านค้าปลีกอื่น ๆ	จำนวน
- เศรษฐกิจไม่ดี ไม่มีลูกค้าขายไม่ได้	1
- เป็นสินค้าอย่างหนึ่ง	3
- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคก็น่าจะคุ้มครองได้ถ้าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติอย่างจริงจัง	1
- การประกอบการไม่แตกต่างกันมากนัก	2
- ไม่สามารถประเมินราคาเป็นมาตรฐานได้	1
- ควรมีความยืดหยุ่นในด้านมาตรฐานมากกว่าสินค้าอื่น ๆ เพราะอณุมณีเกิดจากธรรมชาติ	1

เกี่ยวข้องกับกฎหมายในระดับที่เหมือนกันกับการค้าปลีกสินค้าชนิดอื่น ๆ

อณุมณีเป็นสินค้าอย่างหนึ่งที่เกิดจากธรรมชาติควรมีความยืดหยุ่น ซึ่งไม่สามารถประเมินราคาเป็นมาตรฐานได้และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค ก็น่าจะคุ้มครองได้ถ้าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างจริงจัง

เกี่ยวข้องกับกฎหมายน้อย เพราะ	จำนวน
- ร้านค้าไม่ค่อยเข้าใจในตัวกฎหมายควบคุม	1
- ถ้าเราซื้อสัตย์กับลูกค้าให้ของที่คมีคุณภาพราคาเหมาะสมย่อมได้รับความพอใจทั้ง 2 ฝ่าย	1
- รัฐบาล กรมตำรวจ ขาดความเข้าใจ ขาดความเห็นใจต่อผู้ประกอบการสุจริต	1

เกี่ยวข้องกับกฎหมายน้อย เพราะ

อณุมณีเป็นสินค้าที่เกิดจากความพอใจ การตกลงซื้อสินค้าก็ทำกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศอาจต้องการกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคฉบับพิเศษเข้ามาคุ้มครองชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทยมีมากพอสมควรแต่ส่วนใหญ่จะเสียงภาษีสรรพสามิตทั้งนี้เองพวกเดียวกัน ทำให้คนไทยและประเทศไทยเสียชื่อเสียงในขณะที่เกิดปัญหาขึ้น ก็จะมีเพียงตำรวจท่องเที่ยวโทรมา 2-3 ครั้ง แล้วเรื่องก็เงียบหายไป

ในการหยิบขกกฎหมายต่างๆจำนวน 6 ฉบับมาให้ผู้ประกอบการพิจารณาว่ามีความเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติหรือไม่ ข้อมูลจากตารางที่ 20 พบว่าผู้ประกอบการเห็นว่ากฎหมายทั้ง 6 ฉบับมีความเกี่ยวข้องกับการประหว่งร้อยละ 36.8 ถึงร้อยละ 47.1 ที่ตอบว่าไม่แน่ใจอยู่ประหว่งร้อยละ 27.9 ถึงร้อยละ 41.2 ข้อมูลดังกล่าวนี้ทำให้เห็นว่าผู้ตอบให้วามสนใจกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของตนในระดับปานกลางเท่านั้น

ตารางที่ 20 ระดับความเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหของกฎหมายต่างๆ

กฎหมาย	เกี่ยวข้อง (%)	ไม่เกี่ยวข้อง (%)	ไม่แน่ใจ (%)	ไม่ตอบ (%)
1. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522	96 (47.1)	7 (3.4)	76 (37.3)	25 (12.3)
2. พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522	84 (41.2)	15 (7.4)	68 (33.3)	37 (18.1)
3. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศน์ พ.ศ. 2535	75 (36.8)	15 (7.4)	79 (38.7)	35 (17.2)
4. พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499	93 (45.3)	15 (7.4)	57 (27.9)	39 (19.1)
5. ประมวลกฎหมายอาญา	82 (40.2)	20 (9.8)	68 (33.3)	34 (16.7)
6. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	77 (37.7)	8 (3.9)	84 (41.2)	35 (17.2)

4 ความเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับข้อเสนอมาตรการแก้ไขปัญหในรายละเอียด

ภายหลังจากที่ได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเสนอมาตรการบนพื้นฐานของกฎหมายจำนวน 5 ฉบับแล้ว ได้นำมาตรการที่เสนอไปให้ผู้ประกอบการพิจารณาให้ข้อคิดเห็น จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้ประกอบการมีความไม่แน่ใจเกี่ยวกับประสิทธิผลของมาตรการในระดับสูงดังนี้

1) การกำหนดให้มีการควบคุมสัญญา ร้อยละ 31.9 เห็นด้วย ร้อยละ 39.2 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 25 ไม่เห็นด้วย

2) การกำหนดให้มีการควบคุมหลักฐานการรับเงิน ร้อยละ 30.4 เห็นด้วย ร้อยละ 33.8 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 26 ไม่เห็นด้วย

3) การกำหนดให้มีการควบคุมฉลาก ร้อยละ 17.6 เห็นด้วย ร้อยละ 58.3 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 18.1 ไม่เห็นด้วย

4) การกำหนดให้มีการตรวจสอบประวัติผู้ขอจดทะเบียนสถานประกอบการ ร้อยละ 20.6 เห็นด้วย ร้อยละ 54.4 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 19.6 ไม่เห็นด้วย

5) การออกกฎหมายโดยเฉพาะที่ใช้บังคับแก่การประกอบกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ร้อยละ 54.9 เห็นด้วย ร้อยละ 25.5 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 13.2 ไม่เห็นด้วย

ข้อสังเกตที่สำคัญในความเห็นของผู้ประกอบการอยู่ที่การเห็นว่าควรมีกฎหมายโดยเฉพาะเพื่อใช้บังคับกับการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการไม่ค่อยมีความเข้าใจหรือสนใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้าปลีกของตนมากนัก แต่ก็เห็นว่าการค้าปลีกอัญมณีมีความแตกต่างจากการค้าปลีกอื่น จึงควรมีกฎหมายขึ้นมาใช้บังคับโดยเฉพาะ โดยที่ผู้ประกอบการก็ไม่ทราบว่ากฎหมายที่มีอยู่แล้วนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่และมีปัญหาในการใช้บังคับอย่างไรหรือไม่ ซึ่งข้อมูลนี้ย่อมสอดคล้องกับการที่ผู้ประกอบการตอบว่าไม่แน่ใจในสัดส่วนที่สูงตามข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 21

การกำหนดมาตรการบนพื้นฐานของกฎหมายทั้ง 5 ฉบับนี้ อาจมีผลกระทบต่อการประกอบกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสอบถามความเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลกระทบดังกล่าว ตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า

ผู้ประกอบการยังไม่สามารถคาดการณ์ถึงระดับของผลกระทบต่อธุรกิจของมาตรการแก้ไขปัญหาได้ ซึ่งพิจารณาจากสัดส่วนร้อยละของความเห็นจากรางที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกันมากในแต่ละระดับ ยกเว้นในบางมาตรการที่ผู้ประกอบการมีความมั่นใจว่ามีผลกระทบค่อนข้างน้อย เช่น การตรวจสอบประวัติผู้ประกอบการที่ขอจดทะเบียน และการเพิกถอนใบทะเบียนพาณิชย์ เป็นต้น

ตารางที่ 21 ความเห็นเกี่ยวกับมาตรการที่เสนอของผู้ประกอบการ

ข้อกำหนด	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย (%)	ไม่เห็นด้วย (%)	ไม่แน่ใจ (%)	ไม่ตอบ (%)
1. การกำหนดให้มีการควบคุมสัญญาในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และเครื่องประดับ	65 (31.9)	51 (25.0)	80 (39.2)	8 (3.9)
2. การกำหนดให้มีการควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน	62 (30.4)	53 (26.0)	69 (33.8)	20 (9.8)
3. การกำหนดให้อสังหาริมทรัพย์และเครื่องประดับต้องระบุรายละเอียดในฉลากอย่างชัดเจน กับชนิดประเภทและน้ำหนักของสินค้า	36 (17.6)	37 (18.1)	119 (58.3)	12 (5.9)
4. การกำหนดให้มีการตรวจสอบประวัติของผู้ประกอบการเมื่อมีการขอจดทะเบียนร้านค้า	42 (20.6)	40 (19.6)	111 (54.4)	11 (5.4)
5. ควรมีกฎหมายโดยเฉพาะที่จะใช้บังคับแก่การประกอบกิจการค้าปลีกอสังหาริมทรัพย์และเครื่องประดับเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ถูกค้าฉ้อโกงหรือเอาเปรียบจากผู้ขายหรือไม่	112 (54.9)	27 (13.2)	52 (25.5)	13 (6.4)

ตารางที่ 22 ระดับผลกระทบต่อธุรกิจของมาตรการแก้ไขปัญหาที่เสนอ

ข้อกำหนด	ระดับปัญหาและอุปสรรค				
	น้อย (%)	ปานกลาง (%)	มาก (%)	ไม่แน่ใจ (%)	ไม่ตอบ (%)
1. การกำหนดให้มีการควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา	52 (25.5)	48 (23.5)	51 (25.0)	37 (18.1)	16 (7.9)
2. การกำหนดให้ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน	47 (23.0)	59 (28.9)	52 (25.5)	31 (15.2)	15 (7.4)
3. การกำหนดให้ต้องรับประกันความพึงพอใจของผู้ซื้อตามเงื่อนไขและเงื่อนไขเวลาที่ระบุ	68 (33.3)	51 (25.0)	47 (23.0)	21 (10.3)	17 (8.3)
4. การกำหนดให้เป็นสินค้าควบคุมราคาอย่างละเอียด	57 (27.9)	56 (27.5)	48 (23.5)	28 (13.7)	15 (7.4)
5. การตรวจสอบประวัติผู้ขอจดทะเบียนประกอบการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับอย่างเข้มงวด	82 (40.2)	46 (22.5)	44 (21.6)	20 (9.8)	12 (5.9)
6. การเพิกถอนทะเบียนพาณิชย์ของร้านค้าอัญมณีและเครื่องประดับที่มีพฤติกรรมฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ	92 (45.1)	35 (17.2)	40 (19.6)	24 (11.8)	13 (6.4)

5 ข้อเสนอแนะอื่นจากผู้ประกอบการ

การสำรวจข้อมูลความเห็นจากผู้ประกอบการ ได้เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการเสนอข้อคิดเห็นอื่นได้ ซึ่งตารางที่ 23 ชี้ให้เห็นว่าผู้ประกอบการร้อยละ 62.3 เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ข่าวสารอย่างเพียงพอแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ เกี่ยวกับการซื้ออัญมณีและเครื่องประดับ จะช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในระดับสูง นอกจากนั้น ผู้ประกอบการร้อยละ 46.5 เห็นว่า ควรมีการกำหนดมาตรการอื่นๆด้วย (ดูตารางที่ 24)

ตารางที่ 23 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหโดยการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
<u>การให้ข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติเกี่ยวกับการซื้อ</u> <u>อัญมณีและเครื่องประดับ จะช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับ.....</u>		
แก้ไขปัญหามาก	127	62.3
แก้ไขปัญหได้ปานกลาง	48	23.5
แก้ไขปัญหได้น้อย	20	10.3
ไม่ตอบ	9	4.4
รวม	204	100.0

ตารางที่ 24 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการอื่นเพื่อแก้ไขปัญห

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
ควรมีการกำหนดมาตรการใดอื่นหรือไม่ เพื่อแก้ปัญหการฉ้อโกงหรือ		
เอารถเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ		
ตอบ	95	46.6
ไม่ตอบ	109	53.4
รวม	204	100.0

ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆที่ผู้ประกอบการเสนอมานั้น มีลักษณะที่กระจัดกระจาย และในหลายๆกรณีเป็นมาตรการที่ได้เสนอไว้แล้ว และหลายๆกรณีเป็นการให้ข้อมูล พฤติกรรมของการฉ้อโกงหรือเอารถเอาเปรียบนักท่องเที่ยวมากกว่าที่จะเป็นข้อเสนอแนะ โดยสามารถรวบรวมได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- กฎหมายไม่เด็ดขาด	7
- ควรจะมีการประชุมที่จะแก้ไขปัญหาหรือจัดสัมมนาโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเพื่อให้ความรู้ เช่น สมาคมอัญมณี เพชรพลอยเงินทอง	7
- ให้ร่วมมือกับภาคเอกชนออกสติกเกอร์ให้กับร้านค้าที่ได้มาตรฐานและนำเชือถือติดไว้หน้าร้านและแนะนำให้นักท่องเที่ยวได้รู้จัก	7
- ออกข่าวประจานพฤติกรรมของบริษัทแก่สังคม	6
- แจกรายชื่อผู้ค้าที่มีประวัติที่ทุจริตแก่นักท่องเที่ยว	4
- มาตรการเดิมที่มีอยู่แล้วไม่ควรกำหนดมาตรการใดขึ้นมาอีก	4
- ควบคุมบริษัททัวร์หรือไกด์ เนื่องจากมีการคิดค่า Commission 20-30%	4
- ควบคุมสถานประกอบการอย่างเข้มงวดในเรื่องคุณภาพให้ได้มาตรฐานที่ดี อาจให้มีการสอบความรู้พื้นฐานและออกหนังสือรับรองจากรัฐไม่ว่าจะเป็นร้านเล็กหรือร้านใหญ่ การจดทะเบียนการค้าต้องยื่นพร้อมหนังสือรับรอง	4
- กำหนดมาตรการควบคุมสินค้าให้เป็นไปตามกลไกของตลาด	3
- การมีการตรวจสอบบริษัทนำเที่ยว	2
- มีการอบรมมัคคุเทศก์	2
- ให้ความรู้เรื่องอัญมณี	2
- แจกรายชื่อผู้ค้าที่มีประวัติที่ทุจริตแก่นักท่องเที่ยว โดยรายชื่อร้านค้าต่างๆ จะต้องมีการสำรวจและคัดเลือกจากความเป็นจริง ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม	2
- เพิ่มกฎหมายลงโทษให้รุนแรงแก่ผู้ฉ้อโกง	1
- เพิ่มหน่วยงานตรวจสอบและรับแจ้งความโดยตรง	1
- ให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลนักท่องเที่ยวและให้ความคุ้มครองตลอดจนช่วยเหลือ เมื่อเกิดปัญหากับร้านค้าหรือผู้ประกอบการเปรียบลูกค้าให้ได้รับความยุติธรรม	1
- เจ้าหน้าที่ตำรวจรับสินบน	1
- ให้การท่องเที่ยวเข้าไปดูแลควบคุมพวกที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างประเทศ	1
- ให้ยึดใบอนุญาต	1
- เวลาเราไปซื้อสินค้าต่างประเทศ คนไทยถูกโกงไม่เห็นมีมาตรการใดที่จะช่วยคนไทย เพียงแค่ค่าของเงินก็ต่างกันแล้ว	1
- ปัญหาสำคัญคือ การพัฒนาคน	1

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- สร้างจิตสำนึกที่ดี	1
- การแก้ไขเฉพาะหน้าอาจใช้กฎหมายได้ แต่การแก้ไขปัญหาระยะยาวอาจต้องปลูกฝังจิตสำนึก จริยธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย	1
- ไกด์และบริษัททัวร์ที่บังคับลูกค้าหรือไม่เต็มใจไปชมสินค้าที่ร้านค้าต่างๆควรถอนใบอนุญาต	1
- ควรมีมาตรการในการดำเนินการกับร้านค้าที่มีพฤติกรรมหลอกลวงนักท่องเที่ยว	1
- มาตรการสังคมเปิดโปงประจานร้านค้าที่ฉ้อโกง	1
- ส่วนใหญ่การฉ้อโกงเอารถเอารถเปรียบนักท่องเที่ยวมักเกิดจากบุคคลที่ 3 เป็นคนพานักท่องเที่ยวเข้าไปซื้อสินค้าจึงส่งผลกระทบต่อร้านค้า	1
- เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว ควรจะดำเนินการอย่างเฉียบขาดเพิกถอนหรือลดใบอนุญาตและปรับตามจำนวนเหมาะสม	1
- การประชาสัมพันธ์การบอกให้นักท่องเที่ยวรู้สามารถที่จะนำมาใช้เมื่อใดก็ได้ และน่าจะเป็นการดีกว่าวิธีการอื่นๆ	1
- ข่าวเรื่องการหลอกลวงนักท่องเที่ยวจะลงในหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ ที่วีภาษาอังกฤษ อย่างน้อยก็ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูล และสามารถที่จะทำซ้ำกัน เมื่อร้านค้าที่ทุจริตหากินไม่ได้ก็จะเลิกไปเอง	1
- เมื่อจับได้ให้ทำประวัติไว้ BLACKLIST เมื่อกระทำการผิดอีกโดยบุคคลเดียวกัน ก็จะต้องเพิ่มโทษและทำโทษผู้ร่วมงานด้วย เพราะถือว่ารู้เห็นกัน	1
- ให้มีการควบคุมตั้งแต่สนามบิน โดยการประชาสัมพันธ์และแนะนำรายละเอียดก่อนที่จะถูกไกด์หลอกลวง	1
- ควรมีเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบสืบสวนเป็นร้านๆ ไป โดยเฉพาะร้านที่ถูกร้องเรียน	1
- ยกเลิกระบบการค้าโดยร้านค้าที่ซื้อทัวร์มาลง ต้องจ่ายเปอร์เซ็นต์ให้กับบริษัททัวร์และมัคคุเทศก์	1
- ร้านค้าที่ฉ้อโกงลูกค้าชาวต่างประเทศ ทางตำรวจท่องเที่ยวควรจัดการให้โดยมีการคืนเงินและจัดการผู้ค้าที่หลอกลวงให้มีความผิดทางอาญาและจัดการให้จริงจังอย่าให้เรื่องเงียบหายไป	1

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- มีร้านค้าอัญมณีมากมายส่วนมากตั้งอยู่บริเวณถนนอยุธยา พญาไท ร้านค้าเหล่านี้อาศัยบริษัททัวร์และไกด์ผี(ตามสี่แยกไฟแดง โรงแรมในกรุงเทพฯ) TAXI แลรถสามล้อพามาซื้อตุ้มลูกค้าโดยพาลูกค้าไปซื้อจ่ายค่าเปอร์เซ็นต์ 35-40 % ทำให้ราคาสินค้าต้องแพงมาก เพราะมีค่าใช้จ่ายสูง ถ้าเจอลูกค้าที่ไม่เอาเรื่อง ๆ ก็เจ็บ	1
- อัญมณีมีหลายเกรดหลายระดับ เหมือนกับทองคำที่มีตั้งแต่ 100% ลงมา ฉะนั้นการที่จะมาสำรวจร้านค้าโดยใช้แบบสอบถามเพียงฉบับเดียวนั้นไม่ได้ ควรที่จะแยกหรือแบ่งเป็นเกรดหรือระดับ ๆ ไป	1
- การท่องเที่ยวและสมาคมผู้ค้าอัญมณีควรผลักดันโครงการ FAIR PRICE ให้เร็วที่สุด โดยที่ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับสิทธิพิเศษในด้านการประชาสัมพันธ์แต่ต้องมีการประกันความพึงพอใจการกินของได้ในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ท่องเที่ยว ผู้ที่ไม่ทำตามกฎอาจจะโดน BACKLIST โดยแสดงที่ TOT WEBSITE พร้อมทั้งมาตรการกฎหมายอื่น ๆ รวมทั้งคดีสิทธิต่างๆ ของที่มีราคาพอสมควร เช่น 50,000 บาท ให้มีใบรับรองคุณภาพ	1
- ให้องค์กรที่รับผิดชอบทั้งหมดให้ความร่วมมือกันตรวจสอบและดำเนินการอย่างจริงจังกับผู้กระทำผิดเพราะจะทำได้เป็นขบวนการตั้งแต่บริษัททัวร์หรือไกด์ ร้านค้า รถสามล้อ TAXI โดยจะพาไปซื้อทองคำก่อน เพื่อที่แลกมาเป็นเงิน เพื่อมาซื้อเพชร พลอย ตามร้านที่ไกด์พาไป พอซื้อสินค้าที่ร้านเราไปโดยเงินสด พอชาวต่างประเทศกลับไปประเทศของเขาก็มีเรื่องอาชญากรรมเครดิตทำให้ร้านเราไม่ได้รับเงิน	1

ข้อเสนอแนะ

- กฎหมายไม่เด็ดขาด
- ควรจะมีการประชุมที่จะแก้ไขปัญหาหรือจัดสัมมนาโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเพื่อให้ความรู้ เช่น สมาคมอัญมณี เพชรพลอยเงินทอง
- ให้ร่วมมือกับภาคเอกชนออกสติกเกอร์ให้กับร้านค้าที่ได้มาตรฐานและนำเชือกติดไว้หน้าร้านและแนะนำให้นักท่องเที่ยวได้รู้จัก
- ออกข่าวประจานพฤติกรรมของบริษัทแก่สังคม
- แจกรายชื่อผู้ค้าที่มีประวัติที่ทุจริตแก่นักท่องเที่ยว
- มาตรการเดิมที่มีอยู่แล้วไม่ควรกำหนดมาตรการใดขึ้นมาอีก
- ควบคุมบริษัททัวร์หรือไกด์ เนื่องจากมีการคิดค่า Commision 20-30%

- ควบคุมสถานประกอบการอย่างเข้มงวดในเรื่องคุณภาพให้ได้มาตรฐานที่ดี อาจให้มีการสอบความรู้พื้นฐานและออกหนังสือรับรองจากรัฐ ไม่ว่าจะเป็นร้านเล็กหรือร้านใหญ่ การจดทะเบียนการค้าต้องยื่นพร้อมหนังสือรับรอง
- กำหนดมาตรการควบคุมสินค้าให้เป็นไปตามกลไกของตลาด
- การมีการตรวจสอบบริษัทในเที่ยว
- มีการอบรมมัคคุเทศก์
- ให้ความรู้เรื่องอัญมณี
- แจกรายชื่อผู้ค้าที่มีประวัติที่สุจริตแก่นักท่องเที่ยว โดยรายชื่อร้านต่างๆ จะต้องมีการสำรวจและคัดเลือกรายชื่อจากความเป็นจริง ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม
- เพิ่มกฎหมายลงโทษให้รุนแรงแก่ผู้ฉ้อโกง
- เพิ่มหน่วยงานตรวจสอบและรับแจ้งความโดยตรง
- ให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลนักท่องเที่ยวและให้ความคุ้มครองตลอดจนช่วยเหลือ เมื่อเกิดปัญหากับร้านค้าหรือผู้เอารถเช่าเปรียบลูกค้าให้ได้รับความยุติธรรม
- เจ้าหน้าที่ตำรวจรับสินบน
- ให้การท่องเที่ยวเข้าไปดูแลควบคุมพวกที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างประเทศ
- ให้ยึดใบอนุญาต
- เวลาเราไปซื้อสินค้าต่างประเทศ คนไทยถูกโกงไม่เห็นมีมาตรการใดที่จะช่วยคนไทย เพียงแค่ค่าของเงินก็ต่างกันแล้ว
- ปัญหาสำคัญคือ การพัฒนาคน

ข้อเสนอแนะ

- สร้างจิตสำนึกที่ดี
- การแก้ไขเฉพาะหน้าอาจใช้กฎหมายได้ แต่การแก้ไขปัญหาระยะยาวอาจต้องปลูกฝังจิตสำนึกจริยธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
- ไกด์และบริษัททัวร์ที่บังคับลูกค้าหรือไม่เต็มใจไปชมสินค้าที่ร้านค้าต่างๆควรถอนใบอนุญาต
- ควรมีมาตรการในการดำเนินการกับร้านค้าที่มีพฤติกรรมหลอกลวงนักท่องเที่ยว
- มาตรการสังคมเปิดโปงประจานร้านค้าที่ฉ้อโกง
- ส่วนใหญ่การฉ้อโกงเอารถเช่าเปรียบนักท่องเที่ยวมักเกิดจากบุคคลที่ 3 เป็นคนพานักท่องเที่ยวเข้าไปซื้อสินค้าจึงส่งผลกระทบต่อร้านค้า
- เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว ควรจะดำเนินการอย่างเฉียบขาดเพิกถอนหรือคืนใบอนุญาตและปรับตามจำนวนเหมาะสม
- การประชาสัมพันธ์การบอกให้นักท่องเที่ยวรู้สามารถที่จะนำมาใช้เมื่อใดก็ได้และน่าจะเป็นการ

ดีกว่าวิธีการอื่น ๆ

- ข่าวเรื่องการหลอกลวงนักท่องเที่ยวจะลงในหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ ที่วิภาษาอังกฤษ อย่างน้อยก็ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูล และสามารถที่จะทำซ้ำกัน เมื่อร้านค้าที่ทุจริตหากินไม่ได้ก็จะเลิกไปเอง
- เมื่อจับได้ให้ทำประวัติไว้ BLACKLIST เมื่อกระทำการผิดอีกโดยบุคคลเดียวกันก็จะต้องเพิ่มโทษและทำโทษผู้ร่วมงานด้วย เพราะถือว่ารู้เห็นกัน
- ให้มีการควบคุมตั้งแต่สนามบิน โดยการประชาสัมพันธ์และแนะนำรายละเอียดก่อนที่จะถูกไต่ถามหลอกลวง
- ควรมีเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบสืบสวนเป็นร้านๆ ไป โดยเฉพาะร้านที่ถูกร้องเรียน
- ยกเลิกระบบการค้าโดยร้านค้าที่ซื้อทัวร์มาลง ต้องจ่ายเปอร์เซ็นต์ให้กับบริษัททัวร์และมัคคุเทศก์
- ร้านค้าที่ซื้อโกลูกค้าชาวต่างประเทศ ทางตำรวจท่องเที่ยวควรจัดการให้โดยมีการคืนเงินและจัดการผู้ค้าที่หลอกลวงให้มีความผิดทางอาญาและจัดการให้จริงจัง อย่าให้เรื่องเงียบหายไป
- อัญมณีมีหลายเกรดหลายระดับ เหมือนกับทองคำที่มีตั้งแต่ 100% ลงมา ฉะนั้นการที่จะมาสำรวจร้านค้าโดยใช้แบบสอบถามเพียงฉบับเดียวนั้นไม่ได้ ควรที่จะแยกหรือแบ่งเป็นเกรดหรือระดับๆ ไป

ข้อเสนอแนะ

มีร้านค้าอัญมณีมากมายส่วนมากตั้งอยู่บริเวณถนนอยุธยา พญาไท ร้านค้าเหล่านี้อาศัยบริษัททัวร์และไกด์ผี(ตามสี่แยกไฟแดง โรงแรมในกรุงเทพฯ) TAXI และรถสามล้อพามาซื้อตุ๊กตาโดยพาตุ๊กตาไปซื้อจ่ายค่าเปอร์เซ็นต์ 35-40 % ทำให้ราคาสินค้าต้องแพงมาก เพราะมีค่าใช้จ่ายสูง ถ้าเจอตุ๊กตาที่ไม่เอาเรื่อง ๆ ก็เสีย

- การท่องเที่ยวและสมาคมผู้ค้าอัญมณีควรผลักดันโครงการ FAIR PRICE ให้เร็วที่สุด โดยที่ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับสิทธิพิเศษในด้านการประชาสัมพันธ์แต่ต้องมีการประกันความพึงพอใจการคืนของได้ในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ท่องเที่ยว ผู้ที่ไม่ทำตามกฎอาจจะโดน BLACKLIST โดยแสดงที่ TOT WEBSITE พร้อมทั้งมาตรการกฎหมายอื่น ๆ รวมทั้งตัดสิทธิต่างๆ ของที่มีราคาพอสมควร เช่น 50,000 บาท ให้มีใบรับรองคุณภาพ
- ให้งานที่รับผิดชอบทั้งหมดให้ความร่วมมือกันตรวจสอบและดำเนินการอย่างจริงจังกับผู้กระทำผิดเพราะจะทำการเป็นขบวนการตั้งแต่บริษัททัวร์หรือไกด์ ร้านค้า รถสามล้อ TAXI โดยจะพาไปซื้อของก่อน เพื่อที่แลกมาเป็นเงิน เพื่อมาซื้อเพชร พลอย ตามร้านที่ไกด์พาไป พอซื้อสินค้าที่ร้านเราไปโดยเงินสด พอชาวต่างประเทศกลับไปประเทศของเขาก็มีเรื่องอาชญากรรมเครดิตทำให้ร้านเราไม่ได้รับเงิน

ข้อเสนอแนะ

	จำนวน
- ขาดการประสานงานกับเจ้าหน้าที่	1
- รัฐบาลไทยอ่อนแอเข้าข้างชาวประเทศ	1
- เนื่องจากบริษัททัวร์ต้องกักค่าเปอร์เซ็นต์ให้มัคคุเทศก์ถึง 30% บริษัททัวร์กับร้านค้าร่วมมือกัน รัฐบาลควรเข้ามาแก้ไขจุดนี้ก่อน เพื่อไม่ให้สินค้ามีราคาสูง	2
- ผู้ประกอบการที่ถือใบอนุญาตจัดสำนึกและจรรยาบรรณในการประกอบการ	3
- อยากให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลนักท่องเที่ยวช่วยติดต่อและให้ร้านค้ารับผิดชอบคืนเงินให้ลูกค้า	1
- ประชาสัมพันธ์ให้ร้านค้าที่ดีเข้าเป็นสมาชิกชมรมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับมาตรฐานเพื่อเป็นทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวที่หาซื้อสินค้า	2
- อาจเป็นเพราะร้านค้าหรือพนักงาน ในร้านนั้นไม่อธิบายรายละเอียดในตัวสินค้าที่จำหน่าย หรือร้านค้าบางรายผลิตสินค้าไม่ได้มาตรฐาน	1
- คนไทยที่ถูกคนต่างประเทศโกงมีเป็นจำนวนมาก หน่วยงานของรัฐควรปกป้องคนในชาติและทรัพยากรควบคู่กันไปด้วย	1
- มีการร่วมมือกันกับร้านค้า ไกด์ สมาลือ แท็กซี่ พาไปซื้อ เพื่อที่จะได้ค่านายหน้าและเปอร์เซ็นต์ในการซื้อ	3
- มีหน้าม้าต่างประเทศ ร่วมเป็นหน้าม้าหลอกลวง	1
- บริษัทท่องเที่ยว หน่วยงานราชการ ได้รับผลประโยชน์	1
- การใช้หน้าม้าในย่านที่มีนักท่องเที่ยวสัญจรไปมา	1
- หน่วยงานของรัฐบาลประสิทธิภาพ	5
- ร้านค้าปลีกมีกลุ่มอิทธิพลปกป้อง	4
- ลูกค้าชาวต่างประเทศไม่เข้าใจในระบบและเงื่อนไข	3

บทที่ 4

ข้อสรุปและเสนอแนะ

มาตรการที่นำเสนอในการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ เป็นมาตรการที่อยู่บนหลักการดังนี้ คือ

ประการแรก เป็นมาตรการทางกฎหมาย กล่าวคือ เป็นมาตรการที่ใช้กฎหมายเป็นกลไกในการกำหนด

ประการที่สอง กฎหมายที่นำมาใช้เป็นกลไกในการกำหนดมาตรการ จะเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่แล้วในปัจจุบัน และเกี่ยวข้องกับปัญหาโดยตรง ซึ่งได้แก่ พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ.2499 พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535 พ.ร.บ.การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประการที่สาม มาตรการที่กำหนดต้องไม่เป็นเงื่อนไขให้ต้องมีการออกกฎหมายเพิ่มเติม เว้นแต่เป็นกฎหมายในระดับรองซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่แล้ว

ประการที่สี่ มาตรการที่กำหนดต้องมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และสามารถยอมรับได้จากผู้ประกอบการ

จากหลักการที่เป็นเงื่อนไขดังกล่าวนี้ ทำให้สามารถสังเคราะห์เป็นมาตรการออกมาได้ในภาพรวมดังนี้ คือ

- 1) มาตรการตรวจสอบประวัติผู้จดทะเบียนพาณิชย์กิจค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ
- 2) มาตรการเพิกถอนใบทะเบียนพาณิชย์กิจของผู้ประกอบการที่ฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- 3) มาตรการกำหนดให้การขายอัญมณีเป็นสินค้าที่ต้องควบคุมฉลาก
- 4) มาตรการกำหนดให้การขายอัญมณีเป็นสินค้าที่ต้องควบคุมสัญญา

- 5) มาตรการกำหนดให้การขายอสังหาริมทรัพย์เป็นสินค้าที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน
- 6) มาตรการกำหนดให้การรับประกันต้องทำเป็นหนังสือ
- 7) มาตรการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวและใบอนุญาตประกอบอาชีพมัคคุเทศก์
- 8) มาตรการเผยแพร่ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ
- 9) มาตรการให้เงินรางวัลแก่ผู้มีส่วนช่วยให้สามารถดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำผิดได้
- 10) มาตรการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อให้เกิดความสะดวกในด้านการฟ้องคดีอาญาของนักท่องเที่ยวต่างชาติผู้เสียหายในด้านการฟ้องคดีอาญารฐานฉ้อโกง

ในบรรดามาตรการที่เสนอเหล่านี้มีกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการหลายประการเพื่อให้มาตรการมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นได้แก่ การประชุมในระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานร่วมกัน การออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง การจัดทำสื่อ และการจัดวางกฎเกณฑ์และระบบงาน เป็นต้น มาตรการบางส่วนเป็นมาตรการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการอยู่แล้ว แต่อาจจะขาดประสิทธิภาพอันจำเป็นต้องปรับปรุง

มาตรการที่เสนอได้รับการตรวจสอบและประเมินจากผู้ประกอบการโดยวิธีตอบแบบสอบถาม และหน่วยงานหลักในภาครัฐที่ควรมีหน้าที่ในการใช้มาตรการได้แก่ กรมทะเบียนการค้า สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว สำหรับองค์กรในภาคเอกชนที่ควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหานั้นได้แก่ สมาคมผู้ค้าอสังหาริมทรัพย์ไทย และเครื่องประดับ และสมาคมเพชรพลอยเงินทอง ซึ่งข้อสรุปในส่วนนี้ยืนยันได้จากตารางที่ 25 ผู้ประกอบการร้อยละ 85.8 เห็นว่า การดำเนินการแก้ไขปัญหการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจการค้าปลีกอสังหาริมทรัพย์และเครื่องประดับ เป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนต้องร่วมมือกันแก้ไข

ตารางที่ 25 การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อแก้ไขปัญหา

การดำเนินการ	จำนวน	ร้อยละ
1. หน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไข	12	5.9
2. ภาคเอกชนร่วมมือกันแก้ไข	4	2.0
3. หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนร่วมมือแก้ไข	175	85.8
4. อื่น ๆ เช่น แก้ไขที่มัคคุเทศก์	9	4.4
5. ไม่ตอบ	4	2.0
รวม	204	100.0

อนึ่ง การดำเนินคดีผู้ละเมิด พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค นั้น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้กำหนดเป็นระเบียบเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภคไว้ ซึ่งถือเป็นกรอบในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้ง แต่มาตรการที่เสนอในการวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางหรือนโยบายใหม่เกี่ยวกับการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดที่เป็นร้านอัญมณี อันถือเป็นเรื่องสำคัญสำหรับหน่วยงาน ในการที่จะเปลี่ยนแปลงแนวนโยบายการปฏิบัติงานเป็นการเฉพาะเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องทำความเข้าใจอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับเรื่องนี้ก่อนในลำดับแรก มิฉะนั้นจะเกิดข้อขัดข้องในการปฏิบัติในระดับเจ้าหน้าที่ได้

ในส่วนของ ททท. ซึ่งมีหน้าที่กว้างขวางตามกฎหมาย และมีความคล่องตัวในการปฏิบัติค่อนข้างสูง จำเป็นต้องแสวงหาข้อมูลพฤติกรรมในการประกอบการที่ไม่สุจริตของร้านอัญมณีในเชิงรุก กล่าวคือ ควรเพิ่มการรวบรวมข้อมูลและหลักฐานทั้งในทางลึกและในทางลับ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนละเอียดครอบคลุมเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างรอบคอบ

ข้อมูลปัญหาที่พบในบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการส่งคืนอัญมณีที่ซื้อไปของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งมีปัญหาด้านการถูกเรียกเก็บภาษีจากกรมศุลกากรในฐานะสินค้านำเข้านั้น ควรมีการร่วมประชุมปรึกษาหารือกันระหว่าง ททท. กรมศุลกากร และสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ เพื่อการทำความเข้าใจปัญหาที่ตรงกันและหา

ทางออกกับการแก้ไขปัญหอย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหในส่วนนี้ยังถือว่าเป็นการแก้ไขปัญหที่ปลายเหตุ แต่ก็มีความจำเป็นต้องแก้ไขด้วย

ในปัจจุบัน วงการอุตสาหกรรมเพชรของโลกได้ให้ความสำคัญกับที่มาของสินค้าในรูปของเพชรดิบอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถใช้สิทธิที่จะทราบรายละเอียดของสินค้าก่อนตัดสินใจซื้อได้มากขึ้น เรื่องนี้สืบเนื่องจากการส่งออกเพชรของบางประเทศในอาฟริกา ซึ่งมีปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรงในสายตาของประชาคมโลก โดยประเทศเหล่านั้นได้นำรายได้จากการส่งออกเพชรไปซื้ออาวุธเพื่อทำสงครามภายในประเทศ องค์การสหประชาชาติได้กำหนดมาตรการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจห้ามมิให้มีการซื้อเพชรที่ส่งออกมาจากประเทศดังกล่าว อันเป็นที่มาของการรณรงค์ให้คว่ำบาตรโดยองค์กรด้านคุ้มครองผู้บริโภคด้วย ภายหลังการประชุมสภาผู้ค้าเพชรแห่งโลก (The World Diamond Congress) ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์เมื่อกลางปี ค.ศ.2000 กลุ่มสมาชิกของสภารวมทั้งองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนที่เรียกว่า Global Witness ซึ่งได้เสนอให้อุตสาหกรรมเพชรมีระบบการควบคุมและพิสูจน์ที่มาของเพชรที่นำมาใช้ในอุตสาหกรรมด้วย

ในสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นสังคมที่การคุ้มครองผู้บริโภคมีความเข้มแข็งมากได้มีการเสนอร่างกฎหมายที่เรียกว่า The Consumer Access to a Responsible Accounting for Trade Act (CARAT ACT) ซึ่งมีสาระสำคัญห้ามนำเข้าเพชรที่ไม่มีการพิสูจน์รับรองแหล่งที่มา ก่อน อย่างไรก็ตาม บริษัทใหญ่ทางด้านค้าเพชรได้ออกมาคัดค้านกฎหมายดังกล่าว โดยเห็นว่าปฏิบัติตามได้ยาก แต่ดูเหมือนว่าการคัดค้านจะไม่เกิดผลมากนัก

ในทางเทคนิค ปัจจุบันสามารถทำเครื่องหมายควบคุมได้เฉพาะเพชรดิบเท่านั้น แต่หากมีการตัดและเจียรระไนแล้วการจำแนกจะไม่สามารถทำได้ ทั้งนี้เพราะจะไม่สามารถทำเครื่องหมายใดๆได้ สำหรับการควบคุมการค้าเพชรดิบนั้นจะใช้วิธีการลงทะเบียนทางระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะมีเครือข่ายเชื่อมโยงทั่วโลก สามารถตรวจสอบการส่งออกและการนำเข้าได้ ใครที่ฝ่าฝืนมาตรการดังกล่าวจะต้องถูกขับออกจากการเป็นสมาชิกของสภาผู้ค้าเพชรตลอดชีพ ในส่วนของการคุ้มครองผู้ซื้อเพชรจากร้านค้าปลีกนั้น จากการตรวจสอบระบบการคุ้มครองที่มีอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษแล้วพบว่า ต่างใช้กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกลไกสำคัญในการคุ้มครอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่ชี้ว่า การใช้กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกลไกหลักใน

ด้านมาตรการจะช่วยแก้ไขปัญหามาก โดยเสริมด้วยมาตรการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่สำคัญคือ การวางระบบการประสานงานในด้านการใช้บังคับกฎหมาย ในระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

การกำหนดให้การซื้อขายอัญมณีต้องมีการควบคุมสัญญา ควบคุมหลักฐานการรับเงิน และกำหนดให้การรับประกันต้องทำเป็นหนังสือจะเกิดผลในทางคุ้มครองผู้บริโภคทั้งที่เป็นคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติมากขึ้น หากมีการเรียกร้องสิทธิตามสัญญาและข้อตกลงที่ทำไว้ในการซื้อขายอัญมณีจากร้านค้าปลีกซึ่งประกอบการค้าโดยไม่สุจริตสามารถใช้เป็นหลักฐานทางคดีหากมีการฟ้องร้องคดีทั้งทางแพ่งและอาญาได้มากขึ้น เป็นประโยชน์ในการป้องปรามมิให้ร้านค้าปลีกอัญมณีเหล่านั้นกระทำการค้าโดยไม่สุจริต โดยอาศัยข้อจำกัดของกฎหมายได้ ซึ่งเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของ สคบ. ที่จะพิจารณาออกกฎเกณฑ์เหล่านี้มาใช้บังคับโดยเร็วต่อไป

สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทย และเครื่องประดับซึ่งเป็นผู้ผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับมาตรฐาน น่าจะมีบทบาทมากขึ้นในการร่วมมือกับ ททท. เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายอัญมณีในประเทศไทย ผ่านทางสื่อหรือช่องทางของ ททท. ที่มีอยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ความรู้และเป็นการเตือนนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้าใจถึงการซื้อขายอัญมณีจากร้านค้าปลีกในประเทศไทยมากขึ้น และหากสามารถร่วมมือกับสมาคมที่ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวและสมาคมผู้ประกอบการอาชีพมัคคุเทศก์ได้ ก็น่าจะเกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ได้อย่างดี กล่าวคือเป็นความร่วมมือในด้านข่าวสารข้อมูลและความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการซื้ออัญมณี ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวก็มัคคุเทศก์ที่ดี เป็นกลุ่มคนที่อยู่ใกล้ชิดนักท่องเที่ยวมากที่สุดนั่นเอง

โดยสรุปหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่น่าจะมีบทบาทอย่างมากในการแก้ไขปัญหาการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติของร้านอัญมณีก็คือ ททท. กรมทะเบียนการค้า สคบ. สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ ซึ่งหากหน่วยงานเหล่านี้สามารถดำเนินการตามมาตรการที่เสนอไว้นี้ได้อย่างครบถ้วนและรวดเร็ว ก็เชื่อว่า จะแก้ไขปัญหการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติของร้านอัญมณีได้อย่างมาก การรณรงค์และประเมินผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามข้อเสนอแนะนี้จึงยังมีความจำเป็นที่จะต้องกระทำจนกว่าปัญหานี้จะเบาบางลงหรือหมดไปในที่สุด

บรรณานุกรม

1. กรมทะเบียนการค้า รวมกฎหมายกรมทะเบียนการค้า พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทยจำกัด, 2539
2. กองทะเบียนธุรกิจ ระเบียบปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499
3. ข้อบังคับของกรมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับมาตรฐาน
4. จีราวรรณ นายสุวรรณและคณะ :, “การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อการใช้เครื่องประดับอัญมณีไทย” รายงานวิจัยเสนอต่อ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (2542)
5. เฉลิมพล , ช่อโพธิ์ทอง, ความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อโกง : ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายอังกฤษ เยอรมันและไทย, วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2537
6. นิโรธ เจริญประกอบ การบังคับใช้กฎหมายกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านฉลากตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2541
7. ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ 50 (พ.ศ. 2533) เรื่อง กำหนดทองรูปพรรณ อัญมณีเจียรไนและอัญมณีขึ้นรูป เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2533
8. ประกาศ คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก เรื่องลักษณะของฉลากสินค้าที่ควบคุมฉลาก พ.ศ. 2541 ลงวันที่ 23 กันยายน 2541
9. ประกาศ คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2544) เรื่องให้ทองรูปพรรณเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ลงวันที่ 21 เมษายน 2544
10. ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2544) เรื่องให้อัญมณีเจียรไนและเครื่องประดับอัญมณีเจียรไนเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ลงวันที่ 2 เมษายน 2544
11. ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เรื่องกำหนดพฤติกรรมของมัคคุเทศก์ที่ถือว่าการกระทำที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2539

12. ประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เรื่องกำหนดพฤติกรรมของธุรกิจนำเที่ยวที่ถือว่าเป็นการกระทำที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศและจรรยาบรรณของธุรกิจนำเที่ยว ลงวันที่ 15 มกราคม 2541
13. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการถอนใบทะเบียนพาณิชย์ของผู้ประกอบพาณิชย์กิจ ลงวันที่ 28 เมษายน 2499
14. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องศัพท์บัญญัติชื่อแร่ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2523
15. พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. 2522
16. พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522
17. พระราชบัญญัติ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511
18. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535
19. พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542
20. รายงานการประชุมคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคครั้งที่ 6 / 2542
วันศุกร์ที่ 3 ธันวาคม 2542
21. ร.ต.ท. ศักรินทร์ ไม่น้อย “ประสิทธิผลการปราบปรามอาชญากรรม ของตำรวจท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2542
22. สุรวงศ์ วรรณปิยะ , “เปรียบเทียบความผิด การลักทรัพย์โดยให้ กลอุบายกับความผิดฐานฉ้อโกง” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2535
23. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ศัพท์บัญญัติอัญมณี มอก. 1215 – 2537 กรุงเทพฯกระทรวงกฎหมาย 2537
24. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ศคช. กับการคุ้มครองผู้บริโภค พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ บริษัทออฟเซต ครีเอชั่น จำกัด 2543
25. Burkhalter, Hooly. “Gems Sold in the United States Pay for Atrocities in west Africa. American Lawyer Newspapers Group Inc” 11,9 (2000) : 1-5 (Online)
26. Abstract from : Lexis – Nexis Academic Universe , Section : Pox ; Pg 74
Headline : Diamouds.

27. Kompas Thailand 2000 : Diamond : Coloured Stones and Jewelry.
28. TGJTA'S Trade Directory 1998 – 1999

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความแล้วแต่กรณี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. กิจการร้านค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับของท่านเป็นสถานประกอบการประเภทใด
() บริษัทจำกัด () ห้างหุ้นส่วน () ร้านค้าจดทะเบียน
() อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
2. อัญมณีและเครื่องประดับที่ท่านจำหน่ายในกิจการมีส่วนส่วนอย่างไร
เป็นเพชรพลอย %
เป็นอัญมณีอื่น %
เป็นเครื่องประดับ..... %
3. สถาบันใดบ้างดังต่อไปนี้ ที่ท่านเป็นสมาชิกอยู่
() สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ
() สมาคมเพชรพลอยเงินทอง
() สมาคมผู้ประกอบการเจียรไนเพชร
() สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ
() ชมรมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับมาตรฐาน (Jewel fest club)
() อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
4. กลุ่มลูกค้าซึ่งซื้อสินค้าจากร้านของท่านมีส่วนส่วนอย่างไร
เป็นคนไทย..... %
เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ..... %

**ตอนที่ 2 ความเข้าใจต่อปัญหาการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ
ในธุรกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับของไทย**

1. ท่านทราบหรือไม่ว่าในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวต่างชาติหลายร้อยรายถูกฉ้อโกง หรือเอารัดเอาเปรียบในการซื้อสินค้าจากร้านค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับจำนวนหนึ่ง
() ทราบ () ไม่ทราบ
2. ท่านเห็นว่าการที่ยังมีปัญหานักท่องเที่ยวต่างชาติร้องเรียนว่าถูกฉ้อโกง หรือเอารัดเอาเปรียบในการซื้ออัญมณีและเครื่องประดับจากร้านค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับของไทย อยู่สาเหตุสำคัญเกิดจากอะไร
() หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่แก้ไขปัญหามาตราฐานประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
() ร้านค้าปลีกเหล่านั้นมีกลุ่มอิทธิพลปกป้อง ทำให้ยากต่อการแก้ปัญหา
() การที่ไม่สามารถกำจัดร้านค้าประเภทนี้ออกไปจากวงการการค้าปลีกอัญมณี และเครื่องประดับได้
() ลูกค้าชาวต่างชาติไม่เข้าใจดีพอเกี่ยวกับระบบหรือเงื่อนไขในการซื้อขายสินค้าประเภทอัญมณีและเครื่องประดับ
() อื่น ๆ โปรดระบุ
3. ท่านเห็นว่าการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับของไทย มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจของท่านในระดับใด
() มากเพราะ
- () ปานกลาง เพราะ
- () น้อย เพราะ
- () ไม่กระทบเลย เพราะ
4. ท่านเห็นว่าการเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหามาตราฐานประสิทธิภาพในการซื้อขายสินค้าจากนักท่องเที่ยวต่างชาติจากร้านค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับควรอยู่ในระดับใด
() เร่งด่วนมาก เพราะ
- () เร่งด่วนปานกลาง เพราะ
- () เร่งด่วนน้อย เพราะ

5. ท่านเห็นว่าการแก้ไขปัญหาค้าคนหรือเออาร์ดเอเปรียบนักท่องเที่ยวดังชาติในธุรกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับของไทย ควรดำเนินการในลักษณะใด
- () หน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไข
 - () ภาคเอกชนร่วมมือกันแก้ไข
 - () หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันแก้ไข
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
6. ท่านเคยมีประสบการณ์ที่ถูกลูกค้าซึ่งซื้อสินค้าอัญมณี หรือเครื่องประดับไปจากร้านของท่านแล้วต่อมาลูกค้ารายดังกล่าวร้องเรียนกับหน่วยงานของรัฐว่า ถูกท่านฉ้อโกง หรือ เออาร์ดเอเปรียบบ้างหรือไม่
- () เคย
 - () ไม่เคย
7. ในกรณีที่ท่านเคยมีประสบการณ์ในข้อ 6 ท่านเห็นว่าเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นปัญหามาจากเรื่องใดมากที่สุด
- () ลูกค้าเข้าใจผิดพลาดเรื่องข้อตกลงหรือเงื่อนไขในการซื้อขายจากร้าน
 - () การเจรจาสื่อสารในการซื้อขายระหว่างพนักงานขายกับลูกค้า
 - () ฝ่ายลูกค้าเองมีเจตนาฉ้อโกงหรือเออาร์ดเอเปรียบร้านค้า
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
8. โปรดจัดลำดับความสำคัญตั้งแต่ลำดับ 1 ถึงลำดับ 10 ของหน่วยงานดังต่อไปนี้ ซึ่งควรมีหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาค้าคนหรือเออาร์ดเอเปรียบนักท่องเที่ยวดังชาติในธุรกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับของไทย
- () สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
 - () กรมทะเบียนการค้า
 - () การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
 - () กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว
 - () สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ
 - () สมาคมเพชรพลอยเงินทอง
 - () บริษัทการบินไทย จำกัด
 - () สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
 - () กรุงเทพมหานคร
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

9. ท่านเห็นว่าวิธีการขายปลีกอัญมณี หรือเครื่องประดับ ให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติมีความแตกต่างกับวิธีการขายให้กับลูกค้าคนไทยในระดับใด

- () แตกต่างมาก เพราะ.....
- () แตกต่างปานกลาง เพราะ.....
- () แตกต่างน้อย เพราะ.....
- () ไม่แตกต่าง เพราะ.....

10. ท่านเห็นว่า การที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบ นักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ ควรเน้นไปที่เรื่องใดเป็นสำคัญ

- () การใช้บังคับกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะ.....
- () การสร้างความเข้าใจหรือให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ อย่างเพียงพอเกี่ยวกับการซื้ออัญมณีและเครื่องประดับเพราะ.....
- () การพยายามมิให้มียานค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ ที่ประกอบการค้าโดยไม่สุจริตเพราะ.....
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ความเห็นเกี่ยวกับมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับของไทย

1. ท่านเห็นว่ามาตรการทางกฎหมายสามารถใช้เป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับได้ในระดับใด

- () น่าจะใช้แก้ไขปัญหามาก เพราะ.....
- () น่าจะใช้แก้ปัญหได้ปานกลาง เพราะ.....
- () น่าจะใช้แก้ปัญหาน้อย เพราะ.....

() ไม่แน่ใจ เพราะ

2. ท่านเห็นว่าการประกอบกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับเป็นการประกอบกิจการที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายในระดับใด

() เกี่ยวข้องกับกฎหมายมาก เพราะ

() เกี่ยวข้องกับกฎหมายในระดับที่เหมือนกันกับการค้าปลีกสินค้าชนิดอื่น ๆ เพราะ

() เกี่ยวข้องกับกฎหมายน้อย เพราะ

() ไม่แน่ใจ เพราะ

3. ท่านเห็นว่ากฎหมายดังต่อไปนี้เกี่ยวข้องกับกับการแก้ไขปัญหาค้าปลีกอัญมณีหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับของไทยหรือไม่

ก. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522

() เกี่ยวข้อง () ไม่เกี่ยวข้อง () ไม่แน่ใจ

ข. พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

() เกี่ยวข้อง () ไม่เกี่ยวข้อง () ไม่แน่ใจ

ค. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศน์ พ.ศ. 2535

() เกี่ยวข้อง () ไม่เกี่ยวข้อง () ไม่แน่ใจ

ง. พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499

() เกี่ยวข้อง () ไม่เกี่ยวข้อง () ไม่แน่ใจ

จ. ประมวลกฎหมายอาญา

() เกี่ยวข้อง () ไม่เกี่ยวข้อง () ไม่แน่ใจ

ฉ. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

() เกี่ยวข้อง () ไม่เกี่ยวข้อง () ไม่แน่ใจ

4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร หากจะมีการกำหนดให้มีการควบคุมสัญญาในการซื้อขายอัญมณีและเครื่องประดับ

() เห็นด้วย เพราะ

() ไม่เห็นด้วย เพราะ

() ไม่แน่ใจ เพราะ

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรหากจะมีการกำหนดให้การขายอัญมณีและเครื่องประดับเป็นการขายที่ต้องควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน

() เห็นด้วย เพราะ

() ไม่เห็นด้วย เพราะ

() ไม่แน่ใจ เพราะ

6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร หากจะมีการกำหนดให้อัญมณีและเครื่องประดับเป็นสินค้าที่ต้องมีฉลากกำกับและจะต้องระบุรายละเอียดลงในฉลากอย่างชัดเจนเกี่ยวกับชนิดประเภทและน้ำหนักของสินค้า

() เห็นด้วย เพราะ

() ไม่เห็นด้วย เพราะ

() ไม่แน่ใจ เพราะ

7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร หากจะมีการกำหนดให้การประกอบกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับต้องได้รับการตรวจสอบที่เข้มงวดเกี่ยวกับประวัติของผู้ประกอบการเมื่อมีการขอจดทะเบียนร้านค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ

() เห็นด้วย เพราะ

() ไม่เห็นด้วย เพราะ

() ไม่แน่ใจ เพราะ

8. ท่านเห็นว่าข้อกำหนดดังต่อไปนี้ จะก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับของท่านในระดับใด

ข้อกำหนด	ระดับปัญหาและอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่แน่ใจ
1. การกำหนดให้มีการควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา 2. การกำหนดให้ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน 3. การกำหนดให้ต้องรับประกันความพึงพอใจของผู้ซื้อตามเงื่อนไขและเงื่อนไขเวลาที่ระบุ 4. การกำหนดให้เป็นสินค้าควบคุมฉลากอย่างละเอียด 5. การตรวจสอบประวัติผู้จดทะเบียนประกอบการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับอย่างเข้มงวด 6. การเพิกถอนทะเบียนพาณิชย์ของร้านค้าอัญมณีและเครื่องประดับที่มีพฤติกรรมฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ				

9. ท่านเห็นว่าควรมีกฎหมายโดยเฉพาะที่จะใช้บังคับแก่การประกอบกิจการค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ถูกฉ้อโกงหรือถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ขายหรือไม่

- () เห็นด้วย เพราะ
- () ไม่เห็นด้วย เพราะ
- () ไม่แน่ใจ เพราะ

10. ท่านเห็นว่าการให้ข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ เกี่ยวกับการซื้อ
อัญมณีและเครื่องประดับ จะช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับใด

() แก้ไขปัญหาได้มาก เพราะ

() แก้ไขปัญหาได้ปานกลาง เพราะ

() แก้ไขปัญหาได้น้อย เพราะ

() แก้ไขปัญหาได้มาก เพราะ

11. ท่านเห็นว่าหากมีการเปิดการค้าเสรีในกลุ่มชาติอาเซียน ด้วยการค้าอัญมณีและเครื่อง
ประดับ จะมีผลกระทบต่อปัญหาการฉ้อโกงหรือเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ
ใน ธุรกิจค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับในลักษณะใด

() จะทำให้ปัญหานี้รุนแรงมากขึ้น เพราะ

() ไม่ทำให้ปัญหานี้ความรุนแรงเพิ่มขึ้น เพราะ

() อื่น ๆ

12. ท่านเห็นว่าควรมีการกำหนดมาตรการใดอีกหรือไม่ เพื่อแก้ปัญหาการฉ้อโกงหรือเอารัด
เอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติในธุรกิจค้าปลีกอัญมณีและเครื่องประดับ

.....
.....
.....
.....